

ЗАЩО ТОЛКОВА МНОГО ХРИСТИЯНИ ПРЕДАВАТ БОГ?

Дейвид Уилкерсън
16 Септември 1991

„Спаси, Господи, защото не остана вече благочестив, защото се изгубиха верните измежду човешките синове” (Псалм 12:1).

Седемдесет и пет годишен пенсиониран служител от голяма петдесатна деноминация беше арестуван наскоро в Хюстън, Тексас, по обвинение, че си е поръчал проститутка. Той призна, че го е правил в продължение на почти четиридесет години, но въпреки това никога не е пролял и сълза от скръб. В един период той е бил верен Божий слуга, но за последните четиридесет години е живял в лъжа. Предал е Бог, спирайки да бъде благочестив.

Не отдавна получих сърцераздирателно писмо от жена, чийто пастор оставил съпругата си и избягал с нейната дъщеря. Пасторът изоставил две деца тийнейджъри, смутено паство и младежка група, която била ядосана и объркана. Той изглеждал много свят и посветен, но захвърлил всичко заради похот. Ето ви още един допреди свят мъж, който пропаднал.

През последните няколко години водещите новини бяха за греховете на известни служители. Но тези падения се случват не само в служението, а навсякъде – на амвона и на църковната скамейка. В резултат на това, много дотогава верни последователи на Бог Го изоставиха. Те са се предали и сега живеят в абсолютна мизерия и отчаяние.

Библията пророкува всичко това: „Защото това няма да дойде, докато първо не дойде отстъплението и не се яви човекът на греха, синът на погибелта” (2 Солунци 2:3). Божият ден няма да дойде докато първо не настъпи голямо отстъпление от онези, които са познавали Бог.

Тук, в Таймс Скуеър Чърч, пасторите скърбят за онези, които преди седяха в нашето събрание, но не идват вече. Тези растяха духовно и бяха важна част от Божието семейство. Ние ги обичахме; те изглеждаха толкова верни на Бог. Но вече си отидоха! Някои от тях се върнаха към старите си грешни навици. Други въобще не ходят на църква. Преди нямаха търпение да започнат събранията ни. Бяха въодушевени от песните, поклонението и проповедите. Сега са студени, като че никога не са знаели истината. Вече не са святи, нито верни на Бог. Някъде по пътя те са били победени от сатанинска атака. Грехът е влязъл в тях и те са предали Бог, но тогава не е трябвало да се отказват, а да продължат с Господ. Вместо това, те са се отпуснали и предали с думите: „Не мога да се справя! Не съм достатъчно духовен, за да продължа. Не съм нормален християнин, в мен има нещо ужасно. Твърде слаб и светски съм, твърде поробен от старите си пътища, за да се променя.”

В Псалмите Давид погледна всички отпаднали хора около себе си. Навсякъде отпадаха обичащи Бог хора, които преди бяха признати за святи и верни. Давид, смазан от гледката, че толкова много хора оставят Бог, извика: „Помогни, Господи! Благодетелите се предават, верните хора изчезват. Предават Те и отпадат!”

Бог винаги е имал и ще има свят остатък, верен на Него. Но толкова много хора в Израел отпадаха от вярата, че това съкруши сърцето на Давид. Той се чудеше и попита Бог: „Какво става? Защо толкова много навремето верни на Бог деца отпадат и се връщат към греха?”

Ето три основни причини, поради които християните днес обръщат гръб на Бог:

1. Християните се предават, защото са невежи за великите и нежни Божии милости!

Наскоро, докато молех Бог за проникателност, Светия Дух ми даде необичайно слово, което не желаех да чуя! Той каза: „Дейвид, ти си в робство – едва доловимо робство, което само Божия Дух може да ти открие. Много християни са под него, както и по-голямата част от твоя екип и събрание...”

Ти си обвързан с една много ограничена представа за Господния океан от нежни, любящи милости! Търпиш много вина, осъждане и страх, защото не позволяваш на Светия Дух да ти открие величието и мащабите на простителните Ми, помирителни и изцерителни милости. Не познаваш нежността Ми!”

Бог ми показва, че това е основната причина, поради която толкова много хора се отказват и отпадат. Когато греха нанесе удара си... когато Сатана дойде като потоп и ти внезапно се озовеш в демоничен капан... когато паднеш в някой стар навик или грях... дяволът създава робство!

Първо те потопява вината. След това страх изпълва сърцето ти. Чувството за абсолютна безпомощност и провал съкрушава душата ти. И в този момент повечето вярващи остават без благодат, защото разбирането им за Божията милост е много ограничено!

Сатана идва при теб и ти казва: „Достигна предела си. Изповядва греха си много пъти. Няма начин Бог да ти прости сега, защото си съгрешил срещу светлината. Ако се върнеш и изповядаш греха си още веднъж, отново ще се върнеш към греховете си, така че – спри се; спри да се опитваш да се подиграваш с Бог!”

Дяволът ще създаде в ума ти робството от тясно, ограничено видение за Господните милост и благодат. Той не желае да виждаш Божия океан от милост, а само една локва! О, може да вярваш, че Бог ще ти прости два, три, вероятно дори седем пъти, но не и повече.

Поради невежеството ни относно Христовата простителна и възстановителна мощ, ние биваме унищожавани. Оставаме без милост, защото сме ужасно заблудени от ограничено видение. Очите ни все още не виждат по-голямото такова – безкрайните милости на нежния ни Баща!

Толкова сме вързани от лъжлив, ограничен поглед върху Божиите милости, че считаме за почти невъзможно да повярваме или да приемем онова, което казва Яков за нашия Господ: „Видели сте сетнината въздадена нему от Господа, че Господ е много жалостив и милостив” (Яков 5:11).

Знаете ли какво означава този стих? Съмнявам се, че някой от нас има пълно откровение за смисълът му. Трябва да имаш широко, безгранично видение за милостите на Исус Христос, за да го разбереш; той означава: Бог лесно се трогва от проблемите и страданията ни. Той чувства болката и провалите ни, и Е мил и състрадателен към нас. Той ни обичаше, когато Му бяхме врагове! Дори сега, когато Го обидим, Той помага бързо, възстановява ни и ни прощава.

Думата „милост” означава „мило и състрадателно отношение към престъпник под властта на някого”. Виждате ли, Бог има властта да ни прати в ада всеки път, когато съгрешим. Но това е смисълът на Неговата милост: Той ни държи под контрол и може да направи с нас каквото иска, а Той иска Неговото нежно сърце да състрадава, да съжалява, да обича и да бъде мило към онези, които най-много Го предават.

Никой не е имал по-велико видение за Божията святост от Еремия.

Кой може да чете пророк Еремия, без да разбере за неговата скръб по измяната, бунта и отстъпничеството на Израел? Никой не е говорил повече за слабостите на Израел от този човек. Но Еремия имаше също така и съответното видение за Божиите нежни милости.

Това е проблемът с голяма част от проповедите за святост днес. Има голям гърмеж срещу греха, без ясен поглед върху милостта и благодатта Му. Възлюбени, това е опасно! Когато бях по-млад пастор, аз се ядосвах толкова много на греха в църквата, че посланието за Божия гняв беше единствения тон, който можех да свиря. Но цигулка с една струна не прави много добра музика!

Чуйте този почти невероятен пасаж от Еремия: „И Господ ми рече: Отстъпницата Израил се показва по-праведна от невярната Юда.

Иди та прогласи тия думи към север, като речеш: Върни се, отстъпнице Израил, казва Господ; Аз няма да направя да ви нападне гневът Ми; защото съм милостив, казва Господ, и не ще пазя гняв за винаги. Само признай беззаконието си, че си станала престъпница против Господа своя Бог... и че не сте послушали гласа Ми...

Върнете се, чада отстъпници... Защото Аз съм ви съпруг.. ” (Еремия 3:11-14).

Тук Бог казва: „О, деца Мои, не трябва да се отказвате! Когато съгрешите, спомнете си колко нежен, милостив и простителен съм бил през вековете. Всичко, което искам, е да изповядате греха и падението си. Все още сте Мои. Аз ще ви простя, възстановя и върна обратно.”

Вероятно ти е трудно да приемеш опрощение, когато си грешил много често срещу цялата светлина, която си получил. Вместо това, излизаш навън и казваш: „Как мога да се върна, когато съм слушал толкова много, а въпреки това Го предадох толкова страшно?” Точно тогава, за да не те разкъса дявола, имаш нужда от видение за безкрайната Божия милост!

Когато Сатана дойде при теб с лъжите си, напomini му за Петър, който седеше под помазаното служение на Самия Господ и въпреки това Го предаде по ужасен начин. Петър кълнеше Бог, предаде Исус, избяга и каза: „Аз дори не познавам Човека!” А вечната нежност на нашия Господ намери Петър в съкрушеното му състояние, прости му, възстанови го и го постави на амвона в деня на Петдесетница.

Давид каза в агонията си: „Грехът ми е винаги пред мен” (Псалм 51:3). И точно това предизвиква тясното, ограничено видение за Божията милост. То те държи съсредоточен върху собствения ти провал, вместо върху величието на Божията милост и благодат. Сатана не иска да имаме Божия мир, но да се страхуваме и ужасяваме от един Бог, Който е ядосан и отмъстителен, желаещ да прокълне и унищожи. Нашият Бог не е такъв!

За Него Библията казва това: „Върнете се, синове отстъпници, и Аз ще изцеля отстъпничествата ви!” (Еремия 3:22). Ако си отстъпил от Бог или си на прага да го направиш, Той иска да те подготви за атаката, която ще дойде!

По времето на възстановяването на Ерусалим при Неемия, левитите говориха на тълпата колко милостив е бил Бог към тях (виж Неемия 9:16-21). Народът беше грешил срещу Бог непрестанно, след като Той ги беше възстановявал безброй пъти. Говоря за грях срещу светлината! Но Бог е загрижен, любящ и милостив към онези, които са били против Него. Те се върнаха при Бог и Той се погрижи във всичко за тях.

Прошепва ли ти Сатана, че си затънал твърде много в грехове, че си бунтовник и си твърде вързан от порочни навици, за да бъдеш онова, което Бог иска? Припомни му за миналото, за великите Божии милости към децата Му, които грешаха точно като теб. Припомни му, че Библията казва: „Бог на прошката, милостив и състрадателен, дълготърпелив и многомилостив и Ти не ги остави” (Неемия 9:17).

Когато дяволът се опита да ти каже, че Божието търпение към теб се е изчерпало, напomini му за голямото Божие търпение към грешния Израел: „И ги избавяше според милосърдието Си много пъти” (9:28). „Но Ти ги търпя много години... в голямото Си милосърдие Ти не ги унищожи напълно и не ги остави, защото си Бог милостив и състрадателен” (9:30-31).

2. Друга причина, поради която християните оставят Бог, е защото са осъдили себе си на живот без Господната радост.

Библията казва, че да се радваме в Господа е нашата сила. Без радостта нямаме сила да устоим. Възлюбени, трябва да бъдем нащрек, защото вината и осъдението от греха тотално унищожават радостта в Господа!

Много християни са в това робство точно сега. Те не могат да приемат пълната и безплатна прошка; смятат, че вече нямат право да се радват. Когато блудният син пропиля наследството си и се върна скръбен и засрамен у дома, той искаше да остане извън бащиния си дом и да страда. Но баща му напълно му прости, заколи теле и даде пиршество на радост.

Виждате ли, Бог по един единствен начин се отнася към покаяло се дете, което се връща при Него, и той е следния: „Приеми любовта и опрощението Ми и нека всички се радват! Детето Ми се върна!”

Ако все още си прилепен за греха си, ако отказваш да го оставиш и да се върнеш към Господната пълнота, нямаш право да разполагаш с Божията радост. Всъщност, Библията казва, че ще имаш обременена съвест.

Когато Юда съгреша, Бог каза: „И ще погубя сред тях гласа на веселието (смеха) и гласа на радостта” (Еремия 25:10). Наказанието за греха е загубата на всякаква радост: „Престана радостта на сърцето ни, хорото ни се обърна на жалеене” (Плачът на Еремия 5:15).

Християнинът, който има да крие нещо, всъщност нищо не може да скрие! Тази промяна е изписана на лицето му. Тя е очевидна в начина по който ходи, говори и изглежда. Ако го попитате: „Как си?”, отговорът е: „Ми... горе-долу, едва се справям.” В него няма победоносен вик, белег на победата, а само тъжен, отчаян и отпаднал вид. Вижте, където има грях, не може да има радост и жизненост!

Но ако мразиш греха си и си се покаял от него, не трябва да позволяваш на дявола да те ограбва от правото ти да се радваш и да бъдеш щастлив! Приеми Божията прошка и не се лишавай от правото си да Му се покланяш и да Го хвалиш. Огромното Божие желание за теб – ако си се провалил – е да те направи силен на най-слабото ти място. След това Той иска да те помаже с мирото на радостта!

Библията казва, че Исус беше „помазан с миро на радост” (Евреи 1:9). Някои си представят Исус само като такъв, Който плаче в градината и пролива кървави сълзи. Да, Той прекара нощи в агония, молейки се съвсем сам. Но аз вярвам, че когато слизаше при учениците след тези тихи моменти с Бог, имаше смях в сърцето Си.

Той беше в състояние да пляска с ръце, да танцува и да хвали небесния Си Баща!

Бог в цялата Библия излива мирото Си на радост върху онези, които са се научили да мразят греха и да обичат праведността. Това е, което Библията казва за Исус: „Възлюбил си правда и си намразил беззаконие; затова, Боже, Твоят Бог Те е помазал с миро на радост повече от Твоите събрата” (Евреи 1:9).

В цялата Библия радостта се свързва с омразата към греха и любовта към праведността: „А праведните ще се веселят, ще ликуват пред Божието присъствие и ще ликуват в радост” (Псалм 68:3). „Радвайте се в Господа и се веселете, вие праведни, и ликувайте, всички вие с право сърце!” (Псалм 32:11). Нека се радват и се веселят в Теб всички, които Те търсят” (Псалм 70:4).

Хора, които са оставили греховете си и ходят с Господ може все още да имат нерешени борби. Но в тях има такова привличане към Бог, такъв глад, че резултата е неизбежен – изблик на радост! Истинска сърдечна изповед, реки от хвала и извор на благодарност.

Представи си, че Исус се появи в плът, облечен като обикновен човек и застане до теб. Ти седиш там наранен като един победен християнин, който има мрачен, виновен вид, изпитва осъждение и страх. Не Го разпознаваш, а Той започва да ти говори:

- Наистина ли обичаш Господ? – пита Той.

Ти вероятно ще отговориш: „Много!”

- Съгрешил си, нали?

- Да..да – казваш ти (надявайки се, че Той не е пророк, който може да прочете мислите ти!)

- Вярваш ли, че Той прощава на всеки, който изповяда греха си и го остави?

- Да, но... Извинете, господине. Аз мисля, че нараних моя Спасител, наистина Го нараних.

- Защо не приемеш прошката Му? Ако си изповядал греха си, защо не си я приел?

- Правил съм го толкова много пъти!

- Вярваш ли, че Той ще ти прости 499 пъти, ако всеки път изповядаш и покаеш?

- Да.

- Всяко убийство, прелюбодейство, хомосексуализъм, наркотици, ревност, омраза?

- Да.

- Мразиш ли греха си? Все още ли желаеш Бог?

- О, да!

- Тогава защо оставяш дявола да те ограбва от победата на Кръста, от силата на кръвта на Агнето? Защо не приемеш радостта Му и не погледнеш нагоре?

Възлюбени, не трябва да се отказвате и не трябва да се предавате от радостта си в Господ. Имате право да Го хвалите, да пеете, да викате и да бъдете щастливи в Него, защото имате Баща, Който прощава!

3. Третата причина, поради която мнозина отпадат, е защото са оплетени с връзки на горчивина, пълни са с необуздан гняв.

„Яростта е жестока и гневът като наводнение, но кой може да устои пред ревността?“ (Притчи 27:4)

Дух на ярост унищожава християнския живот и брак навсякъде. Това се случва, защото гневът не е считан за сериозен грях като наркотиците, алкохола или прелюбодейството. Той не се приема сериозно, но не така го приема Божието Слово.

Библията много ясно дава да се разбере, че яростта е толкова опасна, че не трябва да се осмеляваме да заспим, без да сме се разправили с нея. „Гневете се, но не съгрешавайте, слънцето да не залезе в разгневяването ви; и не давайте място на дявола“ (Ефесяни 4:26-27).

В този стих Павел свързва гнева с директната работа на дявола. Той казва: „Гневът ти е от Сатана. Ако не отървеш душата си от него преди да си легнеш, ще отвориш сърцето си за крепостите на ада!“

„Гневът е потоп“ и с него идва невъздържан поток от груби, нечестиви думи. Гневът потапя жертвите си. (Смисълът на тази дума на иврит означава „наводни“ или „погълне“). Това е дух от ада, а аз считам, че потоци от яд, гняв и ревност помитат цели множества и ги унищожават.

Ние не се замисляме достатъчно сериозно за опасността от гнева. Павел каза, че той трябва да бъде незабавно изоставян и да се отнасяме безмилостно с него. Ако не се отървем от него, ако продължим да сме мрачни и да се цупим, ние ще нараним Святия Дух:

„И не наскърбявайте Светия Божи Дух... Нека всякакво огорчение, ярост, гняв, вик и хула заедно с всяка злоба да се махнат от вас; и бъдете благи един към друг, милостиви; прощавайте си един на друг, също както и Бог в Христос е простил на вас“ (Ефесяни 4:30-32).

Павел заповядва: „Но сега отхвърлете и вие всичко това: гняв, ярост, злоба, хулене, срамно говорене с устата си“ (Колосяни 3:8). Гневна ярост, злоба, хулене – това не са основни грехове. Всички те са плод на по-дълбок грях, признаци за сърце, което изобилства от прегрешения: „Гневлив човек възбужда препирни и избухлив човек изобилства в престъпление“ (Притчи 29:22).

Ако аз съм изпълнен с гняв, нещо между Господ и мен не е наред и аз мога да дам възможност на дявола да говори чрез мен. Когато си ядосан, ще кажеш мисли, които не са твои. Ще изливаш потоп от горчиви мисли, а в съзнанието си ще казваш: „Откъде идва това? Това не съм аз!“ Ще бъдеш като страничен наблюдател, защото си дал място на Сатана!

Исус каза, че гнева може да те прати директно в ада. Той говори ясно за това как той кара грубите, жестоки, убийствени думи да унищожават и да носят проклятие:

„А пък аз ви казвам, че всеки, който се гневи на брат си (без причина), ще бъде виновен пред съда; и който каже на брат си: Рака {празноглавец, слабоумник, нехранимайко}, ще бъде виновен пред Синедриона; а който му каже: Бунтовни безумецо, ще бъде виновен за огнения пъкъл” (Матей 5:22).

В момента много християнски семейства са се запътили към ада. Рано или късно ще закоравеят и изстинат, защото продължават да бъркат в гърнето с гнева. Точно когато си мислят, че всичко е утихнало, идва нещо ново и те току избълват някой провал или грешка от миналото. На сцената отново се появява Сатана, който бърка в миналото!

Библията ни казва: „За човека е чест да страни от препирня, а всеки глупак ще се втурне в нея” (Притчи 20:3). И „Мек отговор отклонява ярост, а оскърбителна дума възбужда гняв” (15:1). Оставете го да си иде! Да умре! Не продължавайте да изкопавате разни неща. Давате възможност на самия дявол да влезе в брака ви и да поеме контрола! Това не са невинни любовни кавги, а демонични атаки, и ако им се предадете, те ще ви закоравят и ще ви пратят на пътя към ада!

Но ако си признаете грешния гняв и го видите такъв, какъвто е – демоничен – и се покаете и помолите за освобождение, ще намерите цялата милост и изцеление, от които се нуждаете. Вашият нежен, любящ, небесен Отец може да ви измъкне и да възстанови всичко онова, което гъсеницата е пояла.

Скъпи светии, предадохте ли Бог днес, миналата седмица, преди месец, и въпреки това знаете, че сега Го обичате повече от всякога преди? Бог вижда сърцето ви. Занесете греха и провала си пред олтара Му и кажете: „Исусе, вземи го. Моля Те за нежността и прошката Ти.”

Той иска да те изцери, възстанови и да ти върне радостта в Господа. Давид каза: „Върни ми радостта на спасението Си. Дай ми я обратно – изисквам я!” Бог иска да си в състояние да стоиш днес в радостта Му.

Господи, прости ни нашия гняв, злоба и горчивина. Отвори очите ни и ни помогни да видим колко любящ Си. Дай ни по-широко видение, неограничена картина за нашия нежен, любящ, небесен Баща и ни доведи до пълнотата на радостта Ти!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1991 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Why Are So Many Christians Failing God?](#) / [Защо толкова много християни предават Бог?](#)